

stilling til klagesager, så vil Kongressen forbeholde sig retten til ensidige amerikanske skridt. Det er, hvad vi ved om indgåelsen af aftalen, som samtidig skulle sikre, at den amerikanske kongres ratificerer det samlede aftalekompleks.

Hermed sluttede forhandlingen.

## Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

**Den fg. formand (Helge Sander):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:**

**Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 51 om ydelse af statsbidrag til civilingeniør Tom Lisborg tilbage fra Finansudvalget.**

Af Tom Behnke (FP) m.fl.  
(Fremsat 16/11 94).

Forslaget sættes til forhandling.

## Forhandling

**Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):**

Det er anden gang, Folketinget behandler denne særdeles beklagelige sag, hvor der i USA i 1959 er sket en forveksling af to dødsboer.

Jeg vil gerne indlede med at fastslå, at intet viser, at hverken udenrigstjenesten eller nogen anden dansk myndighed skulle være årsag til den beklagelige forveksling.

Udenrigstjenesten og hr. Lisborg har gennemført et meget stort arbejde for at finde, hvad der måtte være tilbage af de mere end 35 år gamle akter. Hr. Lisborg har haft indsigt i akterne, og han har selv en større aktsamling. Alle tilgængelige akter er gennemgået flere gange med det konkrete formål at finde fejlkilden.

Der er nu, hvad jeg vil kalde et bestyrket grundlag for at konkludere, at det er mest sandsynligt, at fejlen beror hos The Public Administrator, der i New York bistod skifteretten i bøger uden testamente. Trods de meget omfattende undersøgelser og aktindsigt har det ikke kunnet konstateres, at nogen dansk myndighed er skyld i forvekslingen.

Når Folketinget for anden gang og efter at have besvaret 170 spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg behandler et beslutningsforslag i sagen, er der således fortsat ikke noget juridisk grundlag for at holde nogen dansk myndighed ansvarlig for forvekslingen.

Det, der nu er til debat, er heller ikke, om staten skal betale, et: for at få slettet den fejlagtige registrering af hr. Lisborg i det forkerte bo, to: at hr. Lisborg får sine dokumenterede udgifter i denne sag indtil den 24. marts i år refunderet.

Regeringen er, som den allerede sagde det i Folketinget den 24. marts 1994, og som et flertal her og i Retsudvalget senere tilsluttede sig, indstillet på at dække disse udgifter, jeg her har nævnt, og som anslås at beløbe sig til en halv million kroner.

Regeringen vil således være med til at indstille, at der skal betales for at løse det menneskelige problem for hr. Lisborg, der består i, at han ved skifteretten i New York er registreret som søn af en ham ubeslægtet mand.

Regeringen er også fortsat rede til at refundere de udgifter, som hr. Lisborg har haft i sagen indtil det tidspunkt, hvor Folketinget første gang drøftede den.

Når regeringen er rede til at gå så langt, er det alene af rent kulancemæssige årsager i betragtning af de helt enestående omstændigheder i sagen. Men her trækker regeringen så strengen, som den også sagde det i Folketingssalen den 24. marts, og som det senere blev bekræftet i Retsudvalget. På dette kulante grundlag bør sagen kunne afsluttes for vores vedkommende.

Det, som hr. Tom Behnke og hans kolleger fra Fremskridtspartiet er uenig med regeringen i, er, om de danske skatteborgere ud over den nævnte halve million kroner yderligere skal betale foreløbig 800.000 kr. til advokatbistand og retssager i flere lande. Hertil kommer, at det foreslås, at udenrigstjenesten uden beregning skal foretage al den informationssøgning i fremmede lande, som hr. Lisborg måtte ønske sig. Det fremgår ganske vist ikke af forslagets ordlyd, men alene af bemærkningerne til forslaget.